

PROGRAM BOHOSLUŽIEB FARNOSTI BABÍN

ROK ZASVÄTENÉHO ŽIVOTA - REHOĽNÍKOV

Rok modlitieb za kresťanské rodiny v našom biskupstve

Týždeň 28.

DNES: SV. CYRIL A METOD

6. 7. 2015 – 12. 7. 2015

Farský kostol Zoslania Ducha Svätého Babín

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 6. 7. 15	SV. MÁRIA GORETTI, PANNA A MUČENICA, LUBOVOĽNÁ SPOMIENKA	Za zdravie Veroniky a požehnanie rod. Frčovej	18.00	17.30	
UTOROK 7. 7. 15	SV. ANTON MÁRIA ZACCARIA, KŇAZ, ĽUB. SPOM.				
STREDA 8. 7. 15	FÉRIA	+ Peter Paľovčík	18.00	17.30	
ŠTVRTOK 9. 7. 15	FÉRIA				
PIATOK 10. 7. 15	FÉRIA	Za rodiny, ktoré sa modlili deviatnik	18.00	17.30	
SOBOTA 11. 7. 15	SV. BENEDIKT, OPÁT, PATRÓN EURÓPY, SVIATOK				
NEDEĽA 12. 7. 15	PÄTNÁSTA NEDEĽA „CEZ ROK“	Na úmysel Za veriacich	7.00 10.00		

Kostol sv. Jána a Pavla Vasiľov

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 6. 7. 15	SV. MÁRIA GORETTI, PANNA A MUČENICA, LUBOVOĽNÁ SPOMIENKA				
UTOROK 7. 7. 15	SV. ANTON MÁRIA ZACCARIA, KŇAZ, ĽUB. SPOM.	+ Cyril Bombiak (30.deň)	18.00	17.30	
STREDA 8. 7. 15	FÉRIA				
ŠTVRTOK 9. 7. 15	FÉRIA	+ Žofia a Ján Škombár	18.00	17.30	
PIATOK 10. 7. 15	FÉRIA				
SOBOTA 11. 7. 15	SV. BENEDIKT, OPÁT, PATRÓN EURÓPY, SVIATOK	+ Stanislav a Tomáš Jurky	18.00	17.30	
NEDEĽA 12. 7. 15	PÄTNÁSTA NEDEĽA „CEZ ROK“	Na úmysel	8.30		

Oznamy:

- Zbierka na dobročinné diela Svätého Otca bola: Babín: 210,- €, Vasiľov 286,-€. Pán Boh zaplať.
- V pondelok 6.7. má otec biskup Mons. Štefan Sečka narodeniny – 62 rokov. Spomeňme si na neho v modlitbách.
- V sobotu je výročie biskupskej vysviacky Mons. Andreja Imricha(1992). Spomeňme si na pána biskupa v modlitbách.
- Upratovanie kostola: Babín : č. d. 323 - 343
Vasiľov: Ľubica Hnojčíková, Miroslav Vydra, Daniela Tomčíková, Ivana Chylová, Jana Ferancová, Eva Špaglová

Želám Vám radostné prežívanie nedele a požehnanie do nového týždňa !

SVÄTÁ RODINA - ŠKOLA POKORY A SKRYTÉHO ŽIVOTA

Zaiste nie je bez významu, že život Pána Ježiša v kruhu Svätej rodiny v Nazarete nazývame „skrytý život“. Prvotný zmysel tohto atribútu Ježišovho života znamená, že ukrýval pred svetom svoje božstvo. Nik z ľudí, okrem Panny Márie, svätého Jozefa a malej skupinky vyvolených, neboli zasvätení do Kristovho tajomstva a nevedeli o tom, že je Boží Syn. Tento znak „skrytosti“ je zároveň výpoveďou o nesmiernej pokore a poníženosti Ježiša Krista, ako to o ňom vyslovil svätý apoštol Pavol v Liste Filipanom: *„Zmýšľajte tak ako Kristus Ježiš: On, hoci má božskú prirodzenosť, nepridržal sa svojej rovnosti s Bohom, ale zriekol sa seba samého, vzal si prirodzenosť sluhu, stal sa podobný ľuďom; a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka. Uponížil sa, stal sa poslušným až na smrť, až na smrť na kríži.“* (Flp 2,5-8)

Aj život Svätej rodiny, Panny Márie a svätého Jozefa, bol ukrytý v Bohu a zahalený závojom pokory. Poníženosť a pokora v ich správaní sa pred Bohom i pred ľuďmi bol vlastne osobitý a neopakovateľný štýl života. Bolo priliehavé, že Božia prozreteľnosť chcela naprávať prvotný hriech pýchy prvých ľudí a jeho následky nevýslovnou pokorou Nového Adama - Krista a poníženosťou Novej Evy - Panny Márie. Čo pyšná Eva pokazila svojou neposlušnosťou, to pokorná Panna Mária napravila svojou poslušnosťou. Sama vo svojom chválospeve Magnificat vysvetľuje, že jej poníženosť pritiahla na zem Božie milosrdenstvo: *„Velebí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi, lebo zhlíadol na poníženosť svojej služobnice. Hľa, od tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia, lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný, a sväté je jeho meno a jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho boja.“* (Lk 1,47-50) V týchto Máriiných slovách je aj vysvetlenie toho, čo vlastne pokora je. Pokora znamená pripisovať Bohu všetko, čo je v nás dobrého. Ktosi povedal, že pokora je pravda. V tomto zmysle naša pokora je pravdou o nesmiernom diele milosti, ktoré spôsobuje všetko to dobro, ktoré človek vykoná, preto sa nemôže ničím chváliť a všetko dobré pripisuje dielu Božej milosti a lásky.

Učiteľom pravej pokory a poníženosti v Svätej rodine bol Pán Ježiš. Od neho sa stále viac a viac učila pravej pokore aj jeho Matka, Panna Mária, i svätý Jozef, jeho pestún. Lekcie pokory im poskytol svojou poníženosťou, keď sa narodil v Betleheme a prijal chudobu maštale a jednoduchosť jaslí ako svoj prvý príbytok a svoju prvú posteľ. K pokore viedol svätého Jozefa, keď on ako Boží Syn, neváhal poslúchať človeka, Kráľ neba i zeme poslúchal svojho pozemského sluhu, Stvoriteľ svoje stvorenie. Najväčšiu výchovnú lekciu o pokore a poníženosti poskytol ľuďom všetkých čias, keď sa nechal pribiť na kríž a zomrel za nás hriešnikov, on nevinný za vinníkov.

Aj kresťanská rodina je povolaná nasledovať príklad pokory Nazaretskej rodiny. Nebola by skutočne kresťanskou, ak by nemala tento atribút skrytosti. Niežeby sa skrývala pred svetom a izolovala od ostatných rodín, ale že svoj život prežíva ukrytý v Bohu. To znamená, že nerobí dobro pred ľuďmi, aby ju obdivovali a chválili, ale pred Bohom, ktorý pozná skryté úmysly ľudských srdc. Pokorný človek sa chce páčiť Bohu a nezáleží mu na tom, čo si o ňom myslia ľudia. To však neznamená, že budeme utajovať naše dobré skutky, len ich nerobíme kvôli vlastnej sláve. Naopak, dobro treba robiť aj verejne vo všetkej pokore pred Bohom, aby sme ním mohli vydávať svedectvo o skrytom Bohu, pre ktorého žijeme a konáme dobro. Tak to vyslovil aj Pán Ježiš v náuke o svetle: *„Vy ste svetlo sveta. Mesto postavené na návrší sa nedá ukryť. Ani lampu nezažnú a nepostavia pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým, čo sú v dome. Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach.“* (Mt 5,14-16)

Pán Ježiš skrytosť kresťanského života vyhlásil za jeho primárny znak. Keď učil o troch základných prejavoch života podľa evanjelia: o almužne, modlitbe a pôste, poučoval učeníkov o potrebe konať v skrytosti, čiže obliecť sa do pokory. Na adresu konania dobrých skutkov povedal: *„Dajte si pozor a nekonajte svoje dobré skutky pred ľuďmi, aby vás obdivovali, lebo nebudete mať odmenu u svojho Otca, ktorý je na nebesiach... Ale keď ty dávaš almužnu, nech nevie tvoja ľavá ruka, čo robí pravá, aby tvoja almužna zostala skrytá.“* (Mt 6,1-4) Podobne sa vyjadril o spôsobe modlitby. *„A keď sa modlíte, nebudte ako pokrytci, ktorí sa radi postojacky modlievajú v synagógach a na rohoch ulíc, aby ich ľudia videli... Ale keď sa ty ideš modliť, vojdí do svojej izby, zatvor za sebou dvere a modli sa k svojmu Otcovi, ktorý je v skrytosti.“* (Mt 6,5-6) Skrytým pred ľuďmi má zostať aj náš pôst a život odriekania: *„Keď sa ty postíš, pomaž si hlavu a umy si tvár, aby nie ľudia zbadali, že sa postíš, ale tvoj Otec, ktorý je v skrytosti.“* (Mt 6,17-18) Zvlášť si treba všimnúť slová, ktoré Kristus opakovane vyriekol o pravom dôvode skrytého konania našich skutkov: *„A tvoj Otec ťa odmení, lebo on vidí aj v skrytosti.“* (Mt 6,18)